

ת"ד 6263/12/15 - יוסף צבי גיליס נגד מדינה ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

ת"ד 6263-12-15 תביעות צפת נ' גיליס
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יסמין כתילי-מני
המבקש יוסף צבי גיליס ע"י ב"כ עו"ד שני וייל
נגד מדינה ישראל
המשיבה
באמצעות תביעות תעבורה צפת

החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק").

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות התנהגות הגורמת נזק, השארת בעל חיים ללא השגחה וגרימה חבלה של ממש.

בתמצית, וכעולה מעובדות כתב האישום, ביום 23/8/15 סמוך לשעה 02:00, התנגשו מספר כלי רכב בפרה אשר שוטטה בכביש ברמת הגולן. הפרה הינה בבעלות הנאשם- כך לפי כתב האישום. כתוצאה מההתנגשות נגרמו נזקים לכלי רכב וכן חבלות של ממש לנהג אחד הרכבים ולנוסע.

המבקש ביקש להורות למשיבה להעביר רשימת חומר חקירה, הקלטת מוקד 100 הנוגעות לאירוע וכל החומר ממד"א הנוגע לאירועים המפורטים בכתב האישום לרבות הקלטת שיחות, דו"ח קבלת קריאה, דו"חות פרמדיקים וכיו"ב.

בדיונים בפניי, הסכימה המשיבה להעביר לידי המבקש רשימת חומר חקירה ולקלטת מוקד 100 ועל כן, המחלוקת בין הצדדים הצטמצמה לחומר ממד"א.

חרף האמור, ולמען הסר הספק יודגש כי על המשיבה להעביר רשימת חומר חקירה מפורטת וערוכה כדין כמצוות הפסיקה.

אפנה בעניין זה לדבריה של כב' השופטת נאור בבש"פ 7936/08 ליאורה ברקן נ' מ"י ואח':

"נוכח לשונו הברורה של סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי ועל מנת להגשים את התכליות המונחות ביסודו עליהן עמדתי לעיל, אני סבורה כי המשיבה אינה יכולה לצאת ידי חובתה בהצהרות ובהפניות למסמכים שונים אשר אם ילוקטו על ידי העוררת זעיר פה זעיר שם תוכל היא להרכיב לעצמה מתוכם את "רשימת כל החומר

עמוד 1

שנאסף ונרשם על ידי הרשות החוקרת הנוגע לאישום". דומני שלא לכך מכוונת הוראת 74(א) הנ"ל המטילה על המשיבה כמי שמרכזת את כל המידע והנתונים בעניין זה לערוך רשימה אחת, שלמה וממצה של כל החומר שנאסף ונרשם כאמור, אותה עליה למסור לעיון הנאשם "

כמו כן אפנה לדבר כב' השופטת ארבל בבש"פ 5221/08 עלי מוחמד נ' מ"י :

"על רשימת החומר שמחויבת התביעה להעביר להגנה, גם בהתייחס לחומר החסוי, לשמש אם כן עשית שתאיר במידת מה, ככל הניתן, את האפלה בה שרויה ההגנה ותאפשר לה לעמוד במשימתה. כידוע, כל שביב מידע, פראפרזה או "כותרת" של מסמך, עשויים לשמש את הסנגור בהגנת הנאשם, שכן "אין חקר לתבונת סנגור מוכשר, ואין לנחש כיצד יכול לנצל את החומר שנמצא לפניו" (ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ד(1) 429, 433 (1950)). לפיכך, שומה על התביעה להעביר להגנה רשימה מפורטת ככל הניתן, בהתחשב במגבלות שמטילה תעודת החיסיון. כך, ראוי כי ככל שהדבר ניתן, תכלול הרשימה פרטים דוגמת: סוג הפעולה ותאריך ביצועה, רשימת זכ"דים תוך ציון על ידי מי נרשמו, רשימת הודעות או דו"חות חוקר תוך פירוט מינימאלי שיבהיר במה מדובר, וכיו"ב".

באשר לחומר ממד"א, המבקש טען כי יש בחומר החקירה המבוקש כדי לסייע לו להגנתו. לדבריו אחד מעדי התביעה, טוען כי הוזעק למקום כמתנדב של מד"א ואז התנגש בפרה. מכאן לשיטתו, הקלטת השיחות ודוחות קבלת הקריאה של מד"א וכן דוחות הפרמדיקים הינם חומר חקירה רלוונטי ויש בו פוטנציאל לסייע לו להגנתו.

המשיבה טענה מנגד כי החומר המבוקש אינו נמצא בידה ועל כן אינו מהווה חומר חקירה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי הבקשה בדין יסודה.

כב' השופט י. עמית בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי שלווה שלמה קבע כדלהלן;

"לא כל אימת שבית המשפט נדרש לסוגיה של עיון וגילוי חומר חקירה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ, יש טעם לחזור ולהידרש לתילי ההלכות שנערמו במהלך השנים בנושא זה. לכן, אקצר בדברים ואומר כי הרציונל שבבסיס הגילוי הוא חקר האמת וזכות הנאשם להליך הוגן. השלב הראשון בבחינת בקשה במסגרת סעיף 74 הוא בחינת הרלבנטיות של החומר לאישום על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם, מבחן המתפרש על דרך ההרחבה (ראו, לדוגמה, בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו, בפסקה 22 (13.8.2009), מבחן הפורש מצודתו אף על הפריפריה של האישום (בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (1985); בש"פ 7553/10 בר אושר נ' מדינת ישראל והאסמכתאות שם (7.2.2010))."

אפנה גם לדברי השופט רובנשטיין בבש"פ 5320/13 שלמה מולקנדוב נ' מדינת ישראל, באשר לרלוונטיות החומר חרף העובדה כי אינו נמצא בידי התביעה;

"..... אוסיף, כי יש לראות את החומר בו מדובר, לצורך ענייננו, כחומר חקירה לצורך סעיף 74, גם אם אינו חומר שנאסף על-ידי המשטרה לתיק החקירה; ראו בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (2001), מפי השופטת (כתארה אז) ביניש, הדנה בחומר רפואי או המתיחס למצבו הנפשי של מתלונן. בין השאר נאמר, בעקבות אסמכתאות, "שיש לנהוג פירוש מרחיב למונח 'חומר חקירה' כדי לקיים את תכלית החוק, לאפשר לנאשם לקיים את זכותו למשפט הוגן וליתן לו הזדמנות מלאה להכין את הגנתו". אוסיף: כללית יש לראות חומר חקירה בדרך ש"אינה בחינה פורמלית-טכנית, אלא מדובר בבחינה מהותית-תפקודית (פונקציונלית) של המידע כמידע שיש בו כדי להשפיע על טענות אפשריות של הצדדים במשפט" (ג' הלוי, תורת הדיון הפלילי ב' (תשע"א-2011), 540).

סבורה אני כי החומר המבוקש הינו חומר רלוונטי בדומה לקלטת 100 שהמשיבה הסכימה להעברתו כאמור, כן שכן מדובר מדובר בחומר חקירה שנוגע ללב ליבה של המחלוקת בין הצדדים ויש בו פוטנציאל לסייע להגנת הנאשם זאת בין היתר איתור מידע ו/או עדים ו/או עובדות הנוגעים לאירוע נשוא כתב האישום.

לאור האמור לעיל, אני מורה למשיבה לתפוס ממד"א כל החומר הנוגע לאירועים המתוארים בכתב האישום ולהעמידו לעיון המבקש עד ולא יאוחר מיום 1/11/16.

באשר לבקשת המאשימה להשלמת חקירה, אשר חזרה עליה בדיון מיום 6/10/16 בפניי, ב"כ המבקש תודיע את עמדתה הסופית לאחר עיון בחומר נשוא החלטתי זו, על מנת שבימ"ש יכריע בסוגיה.

ניתנה היום, י' תשרי תשע"ז, 12 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.